

Kultuurileht

Hind 4 krooni

Number 15(2534)

Reede, 20. mai 1994

Tallinn oli korraks laulukunsti maailmalinn

Guido Päevatalu kerge ja särav bariton ning Jaakko Ryhäneni suur ja soe bass võlusid nii omaette kui ansambelis.

Georg Otsa muusikapäevad

Bukletis paistsid tänavused, VIII Georg Otsa muusikapäevad tagasihoidlikumad kui varasemad: ei lauljate ega laulude võistlust, seminare ega näidistunde. Ometi tõstis läinud nädalalõpp Tallinna vähemalt korraks laulukunsti maailmalinnaks. Kõigepealt tänu imetusväärsele Irina Arhipovale, kelle kunsti vastu isegi aastad ei saa: maestra häälel on endiselt sära ja sügavust. Nii nagu enamasti tema õpilastelgi. Seekord esitles Arhipova Narvas ja Tallinnas kolme suurepärast noort — sopran Marina Lapinat, bariton Sergei Murzajevit ja bass Askar Abdrazakovit —, keda kõiki siin veel kuulda loodaks.

Kui Irina Arhipova pärast pühapäevast kaunist "Ave Mariade" kontserti Nigulistest rongile kiirustas, algas Estonia Kontserdisaalis Verdi "Don Carlose" kontsertettekannet Estonia Teatri koorilt ja orkestrilt, omadelt ja külalissolistidelt Arvo Volmeri juhatusel. Publik võis juba ette loota mõjusat elamust Susanna Martirosjani (Elisabeth) ja Jaakko Ryhäneni (Philipp) esinemisest või oodata põnevusega, mida pakub eesti verd taanlane Guido Päevatalu (de Posa), kuid vapustav tervikmulje pidi olema üllatus. Nii nagu kuulsaid külalisi, tänas publik vaimustusega ka nende võrdväärseid estoonlastest partnereid — Leili Tammelit (Eboli), Teo Maisetet (Suurinkvisiitor) — kõiki, kes laval. Ainukordseks see hetk jäigi — ei helilinti ega telesalvestust, vaid rõõm osasaanute hinges.

Estonia Teatri kehvast akustikast pääsenud estoonlased musitseerisid Arvo Volmeri kindla ja täpse käe all innukalt. Fotod: Kalju Suur